

Min konklusion må blive, at der 28 år efter krigens afslutning ikke er brug for prisrestriktioner, og derfor stemmer jeg imod i dag.

Jens Peter Jensen: Ved førstebehandlingen af dette lovforslag beklagede jeg, at det blev fremsat på et så sent tidspunkt, at der ikke har været mulighed for at foretage en realitetsbehandling med henblik på ændringer.

Det forekommer mig, at der i de sidste dage i den offentlige debat er kommet bidrag, der understreger den betragtning. Jeg har lagt mærke til, hvad monopolrådets formand har sagt, og hvad andre ansvarlige for denne lovgivning eller udøvelsen af denne lovgivning har fremført.

Jeg vil gerne her, inden vi stemmer om lovforslaget ved tredje behandling, spørge den højtærede handelsminister, om ministeren har kommentarer til de bemærkninger, der er kommet frem i de sidste dage. Jeg beder specielt om at få at vide, om ministeren har planer om en væsentlig udvidelse af det administrative apparat og det administrative personale for at praktisere denne lovgivning. Jeg synes, det må være af interesse at vide noget om det, inden vi stemmer her ved tredje behandling.

Handelsministeren (Erling Jensen): Til hr. Lennart Larson skal jeg blot sige, at jeg ville anse det for utopisk, om man i et vesteuropæisk land alene af alle ville fjerne en prislovgivning med den prisudvikling, vi har.

Uanset at jeg er enig i, at det er begrænset, hvad en prislovgivning kan gøre, idet den jo ikke kan forhindre regulære omkostningsforøgelser, men kun forhindre, at disse omkostningsforøgelser ikke også belastes med en urimelig avance, anser jeg det for en absolut nødvendighed, at vi har en prislov. Jeg ser meget gerne, at vi får en bedre end den nuværende. Jeg har indtryk af, at hr. Lennart Larson vil hjælpe til det, idet han jo var en af de få fra de borgerlige partier, der var imod den lov, som jeg her er sat til at administrere. Jeg vil også understrege, at jeg fra denne talerstol under første behandling har sagt, at jeg finder det helt rimeligt, at vi søger at formulere os på en anden måde, end det er sket i den af VKR-

partierne gennemførte lovgivning, med hensyn til kalkulationsreglen og med hensyn til reglen om det offentlige høringspligt.

Men en prislov skal vi have. Vi skulle også meget gerne have en, der var bedre gennemtænkt end den, vi hidtil har arbejdet med, og det er baggrunden for, at den kobles sammen med forbrugerlovgivningen i begyndelsen af næste samling.

Jeg kan godt medgive hr. Jens Peter Jensen, at dette forslag om forlængelse af loven af mig blev fremsat lovlig sent. Det er også nok det eneste, jeg er villig til at medgive hr. Jens Peter Jensen.

Når det drejer sig om den nuværende offentlige debat, er der ikke for mig nogen tvivl om, at man altid har haft vanskelighed ved at indrette sig under denne lovs bestemmelser, og det er vel også sandsynligt, at jo længere vi kommer fra lovens tilblivelse, des vanskeligere bliver det. Vi ønsker at skabe en bedre lovgivning, og det er hr. Jens Peter Jensen og jeg enige om. Det kan bare ikke ske i dag. Vi må have den fornødne tid til det, og det vil sige, at vi må fastholde den nuværende lov. Men når vi har den, må det også være min opgave fra dette tings talerstol at sige, at den skal overholdes.

Når hr. Jens Peter Jensen spørger mig, om jeg foranlediget af den øjeblikkelige offentlige debat vil foretage mig noget, må jeg svare, at jeg især vil tale med monopolrådets formand, professor von Eyben, for direkte at få hans opfattelse af situationen, og jeg vil i lyset af hans og monopoltilsynets direktørs, direktør Sonnes, udtalelser vurdere, om vi kan skabe en anden administrativ praksis for de sidste måneder af denne lovs eksistens.

Når hr. Jens Peter Jensen videre spørger mig, om jeg uden videre er tilhænger af en væsentlig udvidelse af mandskabet i monopoltilsynet, er svaret nej. Jeg tror ikke, monopoltilsynet er rigeligt bemanded. Jeg må snarere sige, at det gælder monopoltilsynet som de fleste af de til handelsministeriet knyttede direktorater, at de med det nuværende personaleloft og i en situation, hvor erhvervsudviklingen stadig går fremad, er underbemanded. Det må derfor, efterhånden som vi kan formulere tingene, være rigtigt at se på, om vi kan klare os med det mandskab i en administrativt bedre håndterlig lovgivning, eller om vi må gå ind for en